

Мая першая казка

Хлопчык- з-пальчык

Мінск
Харвест

Жыў калісьці на свеце бедны селянін. Сядзеў
ён неяк увечары і разграбаў жар у печы,
а жонка прала. Вось селянін і кажа жонцы:

– Эх, шкада, што няма ў нас дзетак! Напэўна, таму так ціха і сумна ў нашым доме, а ў іншых – гамана ды весялосць.

– Але, – уздыхнула жонка. – Даў бы і нам Бог дзіця, хай бы зусім маленечкае, але мы б любілі яго больш за жыццё!

І так моцна яны гэтага пажадалі, што праз сем
месяцаў нарадзіла яна прыгожага дужага хлопчыка,
але ростам усяго з адзінец.

Узрадаваліся бацькі:

– Усё як мы і хацелі. Будзе цяпер і нам шчасце.

І назвалі дзіця за яго малы рост Хлопчык-з-паль-
чык. Малюшонка добра кармілі, толькі ён не рос,
але быў вельмі кемлівым. Што б ні ўзяўся ра-
біць – усё атрымлівалася.

Сабраўся неяк селянін у лес і ўслых паскардзіўся:

– Эх, прыехаў бы хто па мяне ў лес з возам!